

**Protokół z LXII (62)
uroczystej Sesji
Rady Miasta Torunia
z dnia 27 maja 2010 roku**

LXII (62) sesja Rady Miasta Torunia odbyła się w dniu 27 maja 2010 r. w Sali Mieszczańskiej Ratusza Staromiejskiego Torunia.

p. D. Bereski – powitał w imieniu gospodarzy uroczystości: Rady Miasta Torunia z jej Przewodniczącym Waldemarem Przybyszewskim i Prezydentem Miasta Michałem Zaleskim wszystkich zgromadzonych w Ratuszu.

Posłów:

- Zbigniewa Girzyńskiego
- Tomasza Lenza
- Antoniego Mężydło

Piotra Całbeckiego - Marszałka Województwa Kuj.-Pom.,
Radnych Sejmiku Samorządowego Woj. Kuj.-Pom.

Honorowych Obywateli Miasta Torunia:

dra Jerzego Wieczorka wraz z Jego rodziną i przyjaciółmi,
Jego Ekszelencję Księdza Biskupa dra Andrzeja Suskiego - Ordynariusza Diecezji Toruńskiej,
Ojca jezuitę Władysława Wołoszyna

Magnificencje Rektorów Toruńskich Uczelni Wyższych:

prof. Włodzimierza Karaszewskiego - Prorektora Uniwersytetu Mikołaja Kopernika,
ojca dr. Maksymina Tandeka - Rektora Wyższej Szkoły Hebrajskiej,
dr. Włodzimierza Wysockiego – Rektora Toruńskiej Wyższej Szkoły Przedsiębiorczości

Władze Toruńskiego Powiatu Ziemskiego ze Starostą Mirosławem Graczykiem i
Przewodniczącym Rady –Andrzejem Siemianowskim,
Władze miast zaprzyjaźnionych:

- Rafała Sobolewskiego Przewodniczącego Rady Miejskiej Włocławka

Przedstawicieli wojska z Dowódcą Garnizonu Toruń w osobie płk. Aureliusza Chyleńskiego,

Przedstawicieli wszystkich służb mundurowych:

z Komendantem Wojewódzkim Państwowej Straży Pożarnej – Tomaszem Leszczyńskim,
Zastępcą dyrektora Izby Celnej – Jarosławem Czerwińskim,
Komendantem Miejskim Państwowej Straży Pożarnej –Kazimierzem Stafiejem,
Komendantem Miejskim Policji – Wojciechem Machelskim,
Komendantem Żandarmerii – kpt. Mieczysławem Wieczorkiem

Dyrektorem Aresztu Śledczego – płk. Grzegorzem Breitenbachem

Duchowieństwo, z Księdzem Radcą Jerzym Molinem z kościoła ewangelicko-augsburskiego i

księdzem pułkownikiem Mikołajem Hajduczenią z kościoła prawosławnego,

Konsuli Honorowych Republik:
Litewskiej - Jerzego Bańkowskiego,
Peru –dr. Stanisława Rakowicza

Prezydentów miasta Torunia wraz z członkami zarządów, przewodniczącymi oraz radnymi minionych kadencji,

Pracowników administracji samorządowej,

Członków Rady Prezydenckiej oraz Rady ds. Sportu.

Przedstawicieli biznesu, sztuki, kultury i sportu.

Dziennikarzy, przedstawicieli lokalnych mediów,

Wszystkich, którzy swoją obecnością zaszczylili dzisiejszą uroczystość.

p. D. Bereski – poprosił Przewodniczącego Rady Miasta Torunia Waldemara Przybyszewskiego o zabranie głosu.

p. W. Przybyszewski – otworzył uroczystą sesję Rady Miasta Torunia, a następnie wydał komendę: do hejnału.

Hejnalista Łukasz Ignac odegrał dwukrotnie hejnał miasta.

p. W. Przybyszewski – poprosił o wprowadzenie Chorągwi Miasta.

p. W. Przybyszewski:

Dzisiejsza uroczystość jest naprawdę wyjątkowa. Związana jest bowiem z 20-leciem powołania samorządu terytorialnego.

Szanowni Państwo, Drodzy Goście, Koleżanki i Koledzy samorządowcy!

W dniu dzisiejszym obchodzimy Jubileusz 20 lat funkcjonowania samorządu terytorialnego w Polsce.

Warto przypomnieć, że na I krajowym Zjeździe delegatów NSZZ „Solidarność” w Gdańsku 7 października 1981 roku w uchwale programowej pojawiła się Teza 21 mówiąca o tym, że:

Samorządnie, prawnie, organizacyjnie i majątkowo samorządy terytorialne muszą być rzeczywistą reprezentacją społeczności lokalnej”

W grudniu 1988 roku powstał Komitet Obywatelski, a w jego ramach Komisja Samorządu Terytorialnego.

Miesiąc później Komisja przygotowała tezy negocjacyjne do zbliżających się rozmów „okrągłego stołu”. Prace te nie przyniosły jednak żadnych decyzji, lecz dopiero po zmianie ustrojowej prace te ruszyły pełną parą w Senacie.

29 lipca 1989 roku Senat formalnie podjął prace nad Ustawą o samorządzie terytorialnym. Dwa miesiące później powołany został rząd Tadeusza Mazowieckiego a w nim utworzono stanowisko Pełnomocnika ds. reformy samorządu terytorialnego. Senat RP projekt ustawy o samorządzie terytorialnym przyjął 19 stycznia 1990 roku, a 8 marca 1990 roku ustawę uchwalił Sejm RP.

Dokładnie dwadzieścia lat temu, 27 maja 1990 roku odbyły się pierwsze wybory samorządowe.

Szanowni Państwo!

Budowanie samorządu – jego podstawowej jednostki, jaką jest gmina – wynikało ze świadomości, że nie ma demokracji bez demokracji lokalnej.

Powstanie samorządu było wielkim aktem tworzenia społeczeństwa obywatelskiego. Po wyborach wszyscy samorządowi stawiali pierwsze kroki w dziedzinie, której nie doświadczaliśmy w Polsce od dziesięcioleci.

Dzisiaj z dumą możemy powiedzieć, że: siłą samorządu są jego mieszkańcy. Wynika to nie tylko, z dwudziestoletnich doświadczeń, ale i definicji wspólnoty samorządowej. Aktualne wydarzenia w Polsce pokazały, jak mocna i ogromnie zintegrowana może być wspólnota samorządowa, jak bardzo mobilizują się ludzie w obliczu nieszczęścia, jak z wielkim poświęceniem spieszą na pomoc. Wszyscy chyba widzieliśmy jednego z bohaterów powodzi Ryszarda Bednarskiego z Dobrzykowa, który z narażeniem życia pracował koparką bez przerwy całą noc na skraju wału przeciwpowodziowego ratując w rezultacie całą wieś. Tak pracowało tysiące innych, i nie zabrakło wśród nich najważniejszych osób w gminie, powiecie, mieście.

O zbiorowej sile samorządu stanowi, więc przedsiębiorczość, pracowitość, wykształcenie i otwartość jego mieszkańców. Rezultatem poczucia odpowiedzialności, przynależności do rodziny miasta, jest wspólnota dążeń i planów, powstające więzi wynikające ze wspólnych spraw i wspólnego działania.

Od 1990 roku samorząd jest dla każdego z nas szkołą demokracji. Co cztery lata zdawaliśmy kolejny egzamin z prowadzenia miasta. Tym, którzy uzyskali najwyższe noty, lokalna społeczność ponownie powierzała te zadania.

Są wśród nas radni będący świadkami narodzin samorządu i jego aktywni konstruktorzy w minionym dwudziestoleciu. Są ludzie, dzięki którym Toruń zmieniał swój status i wygląd. Wielu ludzi przez te 20 lat wraz z zespołem pracowników samorządowych realizowało śmiałe wizje i plany nakreślone przez najzdolniejszych z nas.

Dziękuję Wszystkim Państwu za czas poświęcony Toruniowi, za energię i entuzjazm pierwszych lat samorządowej wolności, i zawsze: za rozwagę i mądrość trudnych decyzji, za każdy rok kolejnej kadencji, w którym przekonanie o potrzebie służenia swojemu miastu stanowiło i stanowi jeden z osobistych celów.

Chcę w tym miejscu wspomnieć o osobach, których już nie ma wśród nas, a które zaznaczyły swoją obecność w samorządzie Torunia sp. Pani Alicji Brożynie, Pani Wandzie Binder – Michalik, Panu Wacławie Stankowskim, Panu Czesławie Marcza, Panu Henryku Zaniewskim, Panu Bogdanie Wremblu, Panu Janie Szczepkowskim, Panu Dionizym Kaczyńskim.

Proszę – pamiętajmy o nich zawsze!

Pragnę również podziękować wszystkim, którzy budowali i współtworzyli naszą lokalną wspólnotę:

- Dziękuję przede wszystkim mieszkańcom Torunia, zawsze obecnym w ważnych dyskusjach i sporach w drodze ku dobrym rozwiązaniom,
- Dziękuję członkom wszystkich organizacji tworzącym wielobarwny pejzaż życia społecznego miasta,
- Dziękuję parlamentarzystom, którzy tworzą prawo w naszym kraju a

szczególnie dziękuję tym, którzy w trudnym czasie działali w Komitecie Obywatelskim,

- Dziękuję toruńskim przedsiębiorcom i kupcom, którzy prowadzą działalność gospodarczą w naszym mieście i wspomagają swoją działalnością budżet miasta,
- Dziękuję duchowieństwu wszystkich toruńskich parafii wspomagającemu naszą pracę,
- Dziękuję wojsku, policji, straży miejskiej i straży pożarnej czuwających nad życiem, bezpieczeństwem i dobytkiem torunian. Wasza ofiarność, odwaga i sprawność znów sprawdziły się w ostatnich dniach, kiedy nieśliście pomoc zalanemu powodzią Toruniowi
- Dziękuję artystom i twórcom przesądzającym o kreatywnym, otwartym kształcie kultury i sztuki w naszym mieście,
- Dziękuję toruńskiej nauce, wyznaczającej wysokie miejsce Torunia wśród ośrodków akademickich w Polsce,
- Dziękuję toruńskiej służbie zdrowia w tym również jednostkom opieki paliatywnej, które z poświęceniem niosą wszelaką pomoc osobom chorym słabym i potrzebującym.
- Dziękuję toruńskiej oświacie wykonującej jakże trudną pracę polegającą na nauczaniu, ale i wychowywaniu młodego pokolenia oraz kształtowaniu osobowości młodych obywateli Torunia,
- Dziękuję wszystkim samorządowcom województwa, powiatu oraz sąsiadujących gmin,
- Dziękuję administracji rządowej i samorządowej,
- Dziękuję koleżankom i kolegom Radnym wszystkich kadencji Rady Miasta Torunia oraz Prezydentom i Członkom Zarządu miasta,
- Dziękuję wielu organizacjom pozarządowym oraz wielu innym środowiskom, osobom, których rzetelna praca, troska i staranie przyczyniały się do rozkwitu Torunia oraz jego obecnego wizerunku.
- Dziękuję wszystkim pracownikom samorządowym gminy, którzy swoją codzienną pracą i zaangażowaniem wykonują trudną pracę przy tym kreują wizerunek urzędu miasta.

Szanowni Państwo!

Żyjemy i pracujemy w poczuciu rzeczywistej wspólnoty. Wyrażam przekonanie, że czynimy to jak najlepiej na miarę naszych czasów oraz wzrastających w stałym rytmie cywilizacyjnego rozwoju - wyzwań przyszłości.

Pracując z przekonaniem i jasno określonym wizerunkiem celu, zbieramy kapitał dla młodego pokolenia, tak jak szanujemy przeszłość oraz dziedzictwo intelektualne, moralne i materialne minionych pokoleń.

Dwadzieścia lat w skali historii Torunia, to niewiele czasu, tym bardziej, że ten Jubileusz zbiega się z 777 rocznicą lokacji miasta, nie mniej jest to część wieku, w którym dokonały się ważne przemiany. Ceniśmy ten czas nie tylko jako okres transformacji ustrojowej, ale również jako dwie dekady dojrzewania społeczeństwa obywatelskiego do samostanowienia, swobody świadomych decyzji i wyborów.

Ten czas to również dwudziestolecie wielkich możliwości i spełnień, także w wymiarze indywidualnym. Codziennność samorządu niesie w sobie zmienność i różnorodność. Zdarzają się rozmaite emocje, napięcia, bardziej i mniej fortunate pomysły oraz zabawne sytuacje. Warto i o tym wspomnieć.

Otóż, kiedyś Komisja Oświaty pracowała w godzinach nocnych tropiąc ślady

demoralizacji młodzieży w nocnych lokalach.

Innym razem zmieciony wichrem historii najnowszej pomnik wdzięczności Armii Radzieckiej za nic nie chciał dać się pociąć na kawałki, natomiast ten, podarowany przez mieszkańców partnerskiej Lejdy został skrzętnie ukryty ze względu na jednoznaczne skojarzenia niektórych radnych.

Na forum niejednej sesji toczyła się bitwa o JAR, a żołnierze przeciwnika stawiali się w wielkiej sile. Niektórzy z radnych wyróżniali się zadziwiającymi zdolnościami do robótek ręcznych, kunsztowną fryzurą, inni trudną do przewyciężenia sennością, nadmierną skłonnością do łez lub galanterią dopuszczającą składanie pocałunku na męskiej dłoni.

Były też podróże służbowe tak zwanymi „wesołymi autobusami”, a niekiedy w podróżach ginęły bagaże.

Innym razem w wyprawie do miasta partnerskiego dobrano zły autokar, bo na miejscu jego stopnie okazały się zbyt wysokie.

Gościom z zagranicy serwowano na kolację ślimaka w sałacie i nie był to wcale Ślimak Getyński. Zdarzyła się też samorządowa miłość zakończona międzynarodowym małżeństwem.

Zapewne każdy z nas mógłby do tego dorzucić własne spostrzeżenia i ciekawe sytuacje, które miały miejsce w ciągu tych 20 lat.

Szanowni Państwo,

Wracając jednak do Jubileuszu nikt nie ma wątpliwości, że reforma samorządowa zdecydowała o rozwoju miast, miasteczek, powiatów, gmin, że pozwoliła odkryć potencjał tkwiący w ludziach i dała środki uzewnętrzniania oraz wykorzystywania obywatelskiej aktywności.

Właśnie w samorządności wyraża się możliwość budowania wolności, której sens czuje się najlepiej wtedy, gdy można być za nią rzeczywiście współodpowiedzialnym.

Jestem przekonany, że możemy z satysfakcją mówić o zbiorowym sukcesie państwa polskiego i społeczności toruńskiej w wypełnianiu treści idei samorządu lokalnego. Kiedy patrzymy na to minione 20 lat, to mimo różnych problemów, samorząd dziś jest częścią władzy publicznej. Samorząd i państwo to nie przeciwstawienie, ale pewna jedność.

Polska jest dziś inna, w dużej mierze dzięki samorządom Polska jest barwna, rozwijająca się, a w tej Polsce nasz Toruń.

Życzę naszemu miastu wspaniałych, mądrych i serdecznych ludzi w obecnym i następnych pokoleniach. Niechaj to samorządowe ziarno, które tak pięknie zaowocowało z biegiem lat rozrośnie się w Toruniu w dorodny krzew o mocnych korzeniach i magicznej sile.

W rocznicę 20 – lecia samorządu Rada Miasta Torunia uhonorowała najwyższą miejską godnością Pana doktora Jerzego Wieczorka – pierwszego prezydenta miasta Torunia odrodzonego samorządu.

p. D. Bereski:

Tytuł Honorowego Obywatela Miasta Torunia jest zaszczytnym dowodem uznania dla osób o uznanym autorytecie moralnym, o szczególnie trwałym i niepowtarzalnym wkładzie w historię, rozwój, znaczenie i sławę miasta lub w utrwalanie, rozwijanie i aktualizację humanistycznych treści i idei zawartych w wielowiekowym dorobku miasta.

Nadanie tytułu Honorowego Obywatela potwierdzone zostaje:

- medalem, na którego awersie widnieje Herb miasta Torunia, rysunek salamandry w płomieniach, dewiza Durabo, co znaczy PRZETRWAM – te symbole widzimy również na chorągwi miasta. Na rewersie umieszczony jest wizerunek uhonorowanego,

- dyplomem z wyszczególnieniem zasług,
- numerowaną odznaką,
- wpisem do Księgi Honorowych wyróżnień,
- umieszczeniem portretu w galerii Honorowych Obywateli,

Portret doktora Jerzego Wieczorka - Honorowego Obywatela - pędzla profesora Bogdana Przybylińskiego mają Państwo możliwość oglądania, właśnie, w trakcie uroczystości.

p. W. Przybyszewski – poprosił Prezydenta Jerzego Wieczorka o zajęcie honorowego miejsca.

p. W. Przybyszewski – wygłosił laudację:

Pan doktor Jerzy Wieczorek jest osobą tak charakterystyczną dla pejzażu Torunia, że chciałoby się powiedzieć:

„Jerzy Wieczorek - jaki jest każdy widzi”.

Chyba nie ma wśród nas osoby, której przynajmniej raz nie przypadła przyjemność uściśnięcia dłoni pierwszego samorządowego Prezydenta Miasta Torunia. Zawsze zabiegany, zawsze na dyżurze, z rozwianą czupryną, zaabsorbowany wieloma sprawami, a i dzisiaj nie należy do osób spokojnie liczących godziny upływającego dnia.

Tylko w tym kandydacie radni Miasta Torunia I kadencji upatrywali najlepszego gospodarza miasta i z ich woli tak się stało. Łagodnego serca i silnego charakteru (jak się później miało okazać) prezydent Wieczorek stanął przed nie lada wyzwaniem - przywrócenia miasta jego mieszkańcom i uczynienia ich życia godnym, jak na wolną Polskę przystało.

Wiedzę o tym jak być powinno i czego oczekuje społeczeństwo obywatelskie czerpał nowo wybrany prezydent Torunia z solidarnościowego rodowodu.

Od 1980 roku działał w „Solidarności”, jako aktywny członek związku zaangażowany w jego struktury oraz rozprowadzanie wydawnictw drugiego obiegu.

Jak inni, zagrożający systemowi komunistycznemu, przeszedł internowanie, a po upadku systemu, w 1989 r. znalazł się wśród założycieli Komitetu Obywatelskiego w Toruniu.

Równie trudne jak realizacja zadań piętrzących się jak góra przed młodym samorządem, okazało się przełamywanie stereotypów myślenia i działania.

Nie wszyscy wówczas pojmowali, że już nie trzeba czekać na dyrektywy, wytyczne, wskazówki z centrali. Nikt z ważnych osobistości już nie jechał z teczkami czarną wołgą z Warszawy, aby osadzać ludzi na ważnych funkcjach czy stanowiskach.

Centrala była na miejscu – na dole!

Nic jednak nie było oczywiste i znane, ale istniał olbrzymi potencjał tkwiący w ludziach, entuzjazm i wola pracy dla miasta, co w krótkim czasie miało i musiało dać konkretne efekty.

Działaniom podjętym przez Prezydenta Jerzego Wieczorka w latach 1990 – 1996 zawdzięczamy dzisiejszą renomę i wizerunek Torunia.

Kapituła Honorowych Wyróżnień Miasta Torunia postanawiając uhonorować dr Jerzego Wieczorka podkreśliła jego ogromne zasługi dla kształtowania podwalin odrodzonego samorządu lokalnego.

To za prezydentury Jerzego Wieczorka nastąpiło dostosowanie struktury administracji miejskiej do zadań powierzonych samorządowi.

Za priorytetowe inwestycje miejskie uznano przebudowę i naprawy nawierzchni toruńskich ulic oraz budowę wodociągów i gazociągów. To prezydentowi Wieczorkowi przypadło w udziale wyprowadzenie wojsk radzieckich z Torunia z bramy z czerwoną gwiazdą i przejęcie terenów wcześniej nikomu niedostępnych. Tempo życia i sposób

patrzenia na miasto, w którym dominowało przekonanie o potrzebie poprawy standardu egzystencji mieszkańców Torunia, zmieniały się z roku na rok.

W 1993 wykonano modernizację miejskiego wysypiska śmieci, zainstalowano urządzenia do odzyskiwania biogazu. W 1994 roku podpisano kontrakt na jedną z największych inwestycji miasta – budowę oczyszczalni ścieków.

Po zakończonej pomyślnie komunalizacji mienia za progiem czekał program pilotażowy, który przekazywał w gestię samorządów zadania dotychczas realizowane przez administrację rządową m.in. prowadzenie szkół, opiekę zdrowotną, nadzór nad drogami. Szpital przy ul. Batorego stał się Specjalistycznym Szpitalem Miejskim, a wszystkie szkoły podstawowe oraz placówki podstawowej opieki zdrowotnej przeszły pod jurysdykcję zarządu miasta.

Mimo iż prezydent Jerzy Wieczorek wciąż był na pionierskim szlaku, nie bał się odważnych decyzji. Gładko przeprowadził przekształcenia własnościowe przedsiębiorstw, dla których miasto było organem założycielskim. Wszystkie te firmy m.in. „Nestle Pacific”, Fabryka Pierników „Kopernik”, wytwórca mebli biurowych „WUTEH” wciąż mają wysoką markę, pozostają w dobrej kondycji finansowej wzmacniając potencjał gospodarczy miasta.

Swój ładunek samorządowej energii otrzymała też toruńska kultura. Przy pomocy nieżyjącego już rektora Uniwersytetu Mikołaja Kopernika prof. Sławomira Kalembki oraz profesorów uniwersytetu Panów Jana Tajchmana i Mariana Arszyńskiego wraz z miejskimi służbami konserwatorskimi, Prezydent rozpoczął intensywne starania o wpisanie Torunia na Światową Listę Dziedzictwa Kulturowego i Naturalnego UNESCO.

Powołano ośrodki życia kulturalnego - Dom Muz z filiami oraz Dwór Artusa, a sam reprezentacyjny gmach Dworu poddano gruntownej restauracji. Wkrótce też w dawnej gazowni otwarto Planetarium, które okazało się jedną z głównych atrakcji Torunia.

Do dynamicznie przeobrażającego się miasta zaczęli licznie zjeżdżać goście z zagranicy, a niemiecką Getyngę i holenderską Lejdę wpisano do grona miast partnerskich.

W latach 1994 – 1998 dr Jerzy Wieczorek pełnił mandat radnego Rady Miasta Torunia. Z woli ówczesnych Radnych nie dano mu dokończyć drugiej kadencji prezydenckiej. Cóż, nie czas i miejsce na rozpamiętywanie tego faktu, bo historia i to wcale nie taka odległa, rozprawiła się z tym znakomicie, czego dowodem jest dzisiejsza podniosła uroczystość nadania przez miasto najwyższego wyróżnienia.

W połowie drugiej kadencji powierzono Prezydentowi Wieczorkowi kierowanie Gimnazjum i Liceum Akademickim w Toruniu, nowatorską szkołą dla wybitnie uzdolnionej młodzieży.

Choć znów zaczynał od początku, poświęcił się temu zadaniu, jak zawsze, z pasją i oddaniem. Troszczył się zarówno o poziom nauczania zatrudniając najlepszych uniwersyteckich wykładowców, jak i byt materialny oraz samopoczucie dzieci w szkole i w internacie. Dla niejednego smutnego z powodu rozłąki dzieciaka, znalazł pocieszenie, a dla szczególnie dociekliwych i poszukujących, miał czas na dyskusje, niekiedy na wysokim poziomie abstrakcji. W każdym razie w „Gilu” został zapamiętany jako ktoś wyjątkowy w galerii nauczycieli i wychowawców.

Chcąc scharakteryzować Pana Jerzego Wieczorka nie w służbowym wymiarze, należy sięgnąć do skarbnicy słów nieco zapomnianych.

Prostolinijność Jerzego Wieczorka wyraża się w słynnym poglądzie,

- że ktoś, (chodzi tu oczywiście o pracownika samorządowego), nie może być nieuczciwy, bo tak postępować nie należy,
- rycerskość - w tym, że zawsze opowie się za słabszym i potrzebującym wsparcia,
- skromność - objawia się w pilnym rozglądaniu się na boki, gdy spada mu na głowę jego zdaniem nie do końca zasłużony zaszczyt.

Myślę, że rodzina Pana Jerzego Wieczorka jest szczęśliwa mając takiego Męża, Tatę i Dziadka – wspomnę tu o 6 wnukach, i uczestnicząc w dzisiejszej uroczystej Sesji Rady Miasta Torunia, słusznie odczuwa dumę.

Przyznam szczerze, że nie miałem łatwego zadania, kiedy decyzję podjęła Kapituła Honorowych Wyróżnień Rady Miasta, a dopiero po niej mogłem i poprosiłem Pana Jerzego Wieczorka, o wyrażenie zgody na przyjęcie tego zaszczytu.

Myślę, że Pan Prezydent mi to wybaczy, iż powiem, że na swoją odpowiedź dał mi czekać kilkanaście godzin i jak powiedział, tylko, dlatego, aby upewnić się, że na to zasługuje.

Za chwilę będziemy świadkami wręczenia Panu Jerzemu Wieczorkowi tytułu Honorowego Obywatela Miasta Torunia. Niech, zatem ten zaszczytny Tytuł przyznany w 20 rocznicę wyborów odrodzonego samorządu, będzie zarazem podziękowaniem dla wszystkich samorządowców V kadencji Rady Miasta Torunia.

Toruń ma szczęście do wspaniałych ludzi. Wśród nich jest Jerzy Wieczorek, który kiedyś przyjechał z Krakowa jako wykształcony górnik, a potem rozmiłował się w fizyce i w pracy na rzecz innych.

Dziękujemy za to bardzo serdecznie Panie Prezydencie.

A Państwu dziękuję za uwagę!

Zaprosił pozostałych członków Kapituły Honorowych Wyróżnień: Józefa Jaworskiego i Andrzeja Jasińskiego – Wiceprzewodniczących Rady, Krystynę Dowgiałło – Przewodniczącą klubu radnych Platformy Obywatelskiej RP, Zbigniewa Rasińskiego – Przewodniczącego Klubu Radnych Prawa i Sprawiedliwości „Porozumienie Toruńskie”, Aleksandra Rojewskiego – Przewodniczącego Klubu Radnych „Czas Gospodarzy”

Panie Prezydencie,

Wielce Szanowni Państwo, a oto treść uchwały o nadaniu tytułu Honorowego Obywatela

Uchwała nr 744
Rady Miasta Torunia
z dnia 25 lutego 2010r.

w sprawie nadania dr. Jerzemu Wieczorkowi tytułu Honorowego Obywatela Miasta Torunia

1. Nadaje się dr. Jerzemu Wieczorkowi tytuł Honorowego Obywatela Miasta Torunia
2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

p. W. Przybyszewski – poprosił Jerzego Wieczorka – Honorowego Obywatela Miasta o zabranie głosu.

p. J. Wieczorek – podziękował za przyznanie tytułu.

p. W. Przybyszewski – poprosił Michała Zaleskiego - Prezydenta Miasta Torunia o zabranie głosu.

p. M. Zaleski –

Państwo Parlamentarzyści,

Panie Marszałku,

Panie Przewodniczący Sejmiku Wojewódzkiego,

Panie Przewodniczący, Panie i Panowie Radni Rady Miasta Torunia,

Szanowni Honorowi Obywatele Miasta Torunia,
Wielebne Duchowieństwo,
Magnificencje, Rektorzy Toruńskich Uczelni,
Panie Starosto z Przewodniczącym Rady Powiatu,
Panie Dowódco Garnizonu Toruń,
Panowie Komendanci i Dowódcy,
Panowie Konsulowie Honorowi,
Członkowie Rady Prezydenckiej i Rady ds. Sportu,
Wielce Czcigodny Honorowy Obywatelu Torunia,
Szanowni Państwo!

Toruń oddaje dziś honory swojemu pierwszemu prezydentowi odrodzonego samorządu. Szanowny Panie Prezydencie, ucieleśnia Pan wolę i determinację wszystkich torunian, którzy 20 lat temu podjęli wspólne dzieło wprowadzenia naszego miasta w nowe i lepsze czasy. Dostrzegamy w Pana życiu ogromny szacunek dla innych ludzi, miłość do nauki, mądrość, a także ofiarność dla tego miasta, któremu oddał Pan w przeszłości i nadal oddaje swoją wiedzę i talent. Widzimy w Panu również odwagę podejmowania rzeczy wykraczających swoim znaczeniem poza doraźne potrzeby i perspektywy. W czasach odradzania samorządu terytorialnego związane były one z tworzeniem zasad funkcjonowania służb i firm miejskich, opuszczeniem Torunia przez jednostkę armii radzieckiej, ale także animowaniem takich inicjatyw, jak wpis Torunia na Listę UNESCO, budowa oczyszczalni ścieków czy Gimnazjum Akademickiego, któremu w późniejszych latach nadał Pan osobiście znamiona jednej z najlepszych szkół w Polsce.

Dziś wraz z otaczającym Pana gronem wielu osób, Pana przyjaciół i współpracowników, proszę o przyjęcie słów najwyższego uznania za wszystko, co Pan oddał Toruniowi i co od dziś chcemy uznawać za wiązany z Panem powód do dumy.

Wspierał Pan rozwój Torunia w niełatwych czasach. Dziś Toruń uznaje ten wysiłek za godny swojej najwyższej nagrody.

Panie Prezydencie – gratuluję przyznania tytułu Honorowego Obywatela Torunia.

p. W. Przybyszewski – poprosił o zabranie głosu Marszałka Województwa Kujawsko – Pomorskiego – Pana Piotra Całbeckiego.

p. P. Całbecki – pogratulował przyznania tytułu HOMT.

p. W. Przybyszewski – poprosił o zabranie głosu ks. biskupa Ordynariusza doktora Andrzeja Suskiego – Honorowego Obywatela Miasta Torunia

Ks. bp A. Suski – pogratulował przyznania tytułu HOMT.

p. W. Przybyszewski – poprosił o wyprowadzenie Chorągwi Miasta i zamknął uroczystą sesję Rady Miasta Torunia.

p. D. Bereski – poinformował, że Prezydent Jerzy Wieczorek Honorowy Obywatel Miasta Torunia życzenia, gratulacje będzie przyjmował po toaście Prezydenta Michała Zaleskiego na sali bankietowej.

p. D. Bereski:

Szanowni Państwo,

Centrum Edukacji Obywatelskiej, wspierane przez Ministerstwo Edukacji Narodowej

zaprosiło nasze miasto do udziału w Młodzieżowej Akcji Obywatelskiej „20 lat wspólnie”. Celem akcji jest upamiętnienie 20 rocznicy pierwszych wyborów samorządowych w wolnej Polsce. Spośród toruńskich szkół zainteresowanie udziałem w przedsięwzięciu wykazało sześć gimnazjów oraz pięć szkół ponadgimnazjalnych.

W ramach Akcji uczniowskie zespoły projektowe przeprowadziły wywiady z mieszkańcami naszego miasta, bądź z mieszkańcami podtoruńskich miejscowości. Młodzi ludzie pytali o znaczenie powstania samorządów terytorialnych, a także o to, co zmieniło się w ich miejscowości w ciągu ostatnich 20 lat. Na podstawie wywiadów zespoły przygotowały prezentacje multimedialne, z których dowiadujemy się o działaniach samorządu gminy i ich ocenie przez mieszkańców. Efekty pracy zespołów są prezentowane na specjalnie przygotowanym narzędziu na stronie Centrum Edukacji Obywatelskiej – Internetowa Mapa Polski Edu Tuba.

Dzisiaj zobaczymy 2 najciekawsze prace, są to slajdy wykonane przez:

- Michała Perdjona ucznia Gimnazjum Nr 24, praca powstała pod kierunkiem p. Renaty Samorowskiej nauczycielki historii,
- Anity Foksińskiej, Joanny Grębockiej i Kingi Wołowickiej – uczennic II Liceum Ogólnokształcącego, praca powstała pod kierunkiem p. Alicji Antonowicz nauczycielki historii i wiedzy o społeczeństwie.

p. D. Bereski – poprosił o podejście laureatów wraz z nauczycielami.

- z II Liceum Ogólnokształcącego, Anitę Foksińską Joannę Grębocką i Kingę Wołowicką oraz p. Alicję Antonowicz.
- z Gimnazjum Nr 24 p. Renatę Samorowską.

p. M. Zaleski – wręczył nagrody.

p. D. Bereski – zaprosił wszystkich do wysłuchania 4 utworów w wykonaniu sopranistki Agnieszki Olszewskiej i Orkiestry Salonowej pod przewodnictwem Aleksandry Biernackiej

Agnieszka Olszewska absolwentka Akademii Muzycznej w Bydgoszczy, ukończyła wydział wokalnno-aktorski w klasie śpiewu Ireny Maculewicz - Żejmo. Jest solistką Orkiestry im. J. Straussa w Bydgoszczy, współpracuje z wieloma Teatrami Muzycznymi. Laureatka wielu nagród.

Nagrała program telewizyjny „Szczęście raz się uśmiecha” z piosenkami Hanki Ordonówny, a obecnie jest w trakcie nagrywania płyty „Retro wiecznie młode” z utworami lat dwudziestych i trzydziestych w nowych aranżacjach Piotra Olszewskiego.

Aktywnie koncertuje w kraju i za granicą gdzie jest ulubienicą publiczności. Orkiestra salonowa powstała w 2009r. W jej repertuarze znajdują się utwory muzyki klasycznej i popularnej.

W dniu dzisiejszym usłyszymy następujące utwory:

Franza Lehara – Pieśń i czardasz,
Nico Dostala – Tarantella z op. Clivia,
Henryka Warsa – Na pierwszy znak,
Jerzego Petersburskiego – Ja się boję sama spać.

p. D. Bereski – zaprosił na toast z okazji 20-lecia samorządu toruńskiego.

Po toaście zaproszeni goście mogli złożyć gratulacje uhonorowanemu dr Jerzemu Wieczorkowi oraz mogli dokonać wpisów do Księgi Honorowych Wyróżnień.

p. M. Zaleski – wygłosił toast.

Panie i Panowie!

Toruń wart jest naszej czci i każdego toastu. Jest przecież miejscem naszego życia i niegasnącym obiektem naszej toruńskiej dumy. I choć lata mu płyną, to jest dla nas jedyny i najpiękniejszy. Taki był dwadzieścia lat temu i taki jest obecnie.

Wzniesmy zatem toast za nasz wspólny Toruń. Uczyńmy to w uznaniu dla wszystkich torunian, którzy w czasach naszego pokolenia troszczyli się o jego dobrą kondycję. Uczcijmy tym gestem zwłaszcza tych, którzy tworzyli i wspierali w minionych dwóch dekadach odrodzony samorząd miejski Torunia. Pamiętajmy również o wszystkich, którzy przez 777. lat dziejów naszego miasta wpisali się w jego świetność i dostojęństwo.

Wznoszę toast za Toruń i jego mieszkańców! Niech to najdroższe dla nas miasto trwa jako gród niezależny, niezwyciężony i przyjazny torunianom i ich gościom!

Protokół sporządził
/-/ Piotr Pyrek

Przewodniczący
Rady Miasta Torunia
/-/ Waldemar Przybyszewski